

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

29 decembrie 2025

mun. Hîncești

Judecătoria Hîncești, sediul Central
instanța compusă din:
Președintele ședinței, Judecător
Grefier

Maria Ganganu
Ochișor Svetlana și Alexandr Chiosa

Cu participarea:

Procurorului
Apărătorului
Înculpatului

Ciochinî Grigorii
Iachimov Cristina
Fîntînaru Andrian *****

examinând în cadrul ședinței de judecată publică, în condițiile **art. 509 CPP RM**,
în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, cauza penală privind
învinuirea lui:

Fîntînaru Andrian *****, născut la *****,
IDNP *****, de naționalitate moldovean, cetățean al
Republicii Moldova, originar și domiciliat r-nul. *****,
s. *****, studii primare incomplete – 2 clase, căsătorit,
2 copii minori la întreținere, neangajat în câmpul
muncii, supus militar, nu se află la evidența medicului
narcolog și psihiatru, fără antecedente penale,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al RM.
Perioada examinării cauzei penale: **09 octombrie 2025 – 29 decembrie 2025**.
Procedura de citare a fost respectată.

C O N S T A T Ă:

Fîntînaru Andrian ***** la data de 30 iulie 2025, aproximativ ora 12:00, aflându-se la PTF Leușeni, pe sensul de ieșire din RM, fiind în calitate de pasager a mijlocului de transport de model „Van-Hool” cu n/î „*****”, a prezentat pentru control actele sale de identitate subofițerului superior al Unității de control al Frontierei de Stat al SPF Leușeni-2, a DR Vest, Serghei Ignat, care în conformitate cu prevederile art. 123 alin. (2) din Codul penal, are statut de persoană publică.

Ulterior, în urma efectuării controlul de linia a doua, la Fîntînaru Andrian s-a depistat permisul de conducere nr. 238412821 (MDA), eliberat la 07.12.2023 precum și cartea de identitate ROU cu seria nr. XS 086576, eliberată la 13.09.2022, ambele pe numele „Minteoan Ion”, cu semne vizibile de falsificare.

Ca urmare, Fîntîнару Andrian, acționând cu intenție directă, în vederea evitării tragerii la răspundere, având scopul să-l determine pe angajatul SPF Serghei Ignat, să nu-și îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și anume să nu-l documenteze pentru deținerea actelor false, în timp ce se afla în ghișeul de serviciu al angajatului SPF Serghei Ignat, i-a oferit mijloace bănești ce nu i se cuvin.

În continuare, în pofida faptului că Fîntîнару Andrian a fost preîntâmpinat de către angajatul SPF Serghei Ignat, de răspundere penală pentru corupere activă, acesta, în vederea realizării intenției sale criminale până la capăt, urmărind același scop infracțional, a transmis angajatului SPF, mijloace bănești în suma 100 euro (care conform ratelor oficiale a BNM constituia suma de 1 973 lei), plasându-i pe masa de lucru din ghișeul poliției de frontieră.

*Astfel, prin acțiunile sale intenționate, **Fîntîнару Andrian** ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal și anume, „coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.*

La data de 30.09.2025, în conformitate cu prevederile art. 281-282 din Codul de procedură penală, **Fîntîнару Andrian** ***** , născut la ***** , a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

La etapa urmăririi penale, învinuitul a recunoscut în mod expres vina în legătură cu fapta descrisă mai sus și a acceptat încadrarea juridică a acesteia, în acest sens, servind drept confirmare declarația scrisă personal de **Fîntîнару Andrian** ***** și anexată la materialele dosarului.

De asemenea, la etapa urmăririi penale, **Fîntîнару Andrian** ***** , asistat de apărătorul său, și-a manifestat voința să încheie acord de recunoaștere a vinovăției.

Astfel, la inițiativa lui **Fîntîнару Andrian** ***** și a apărătorului acestuia, Iachimov Cristina și în conformitate cu prevederile art. 504 și art. 505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, a fost întocmit acord de recunoaștere a vinovăției pe cauza penală în privința lui **Fîntîнару Andrian** ***** .

Inculpatul Fîntîнару Andrian ***** , în ședința de judecată, a declarat, personal că recunoaște totalmente săvârșirea faptelor incriminate, acceptă probele anexate la dosar, înțelege pentru ce infracțiune este învinuit, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul de recunoaștere a vinovăției în mod benevol și cu bună știință, în prezența apărătorului, înțelege consecințele acordului de recunoaștere a vinovăției, pedeapsa și susține poziția sa privitor la acordul încheiat. Totodată, a solicitat ca instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției cu adoptarea unei sentințe în acest sens.

Avocatul inculpatului **Fîntîнару Andrian** ***** a susținut poziția clientului său și la fel a solicitat ca instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției care a fost negociat de către clientul său cu organul de urmărire penală.

În cadrul ședinței de judecată, procurorul de asemenea a solicitat ca instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției semnat la etapa urmăririi penale, cu recunoașterea cet. **Fîntîнару Andrian** ***** vinovat de comiterea

infrațiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal al RM cu stabilirea pedepsei, reieșind din conținutul acordului de recunoaștere, sub formă de amendă stabilită în baza acordului de recunoaștere și anume în cuantum de 1 000 unități convenționale ceea ce constituie echivalentul sumei de 50 000 lei, corpurile delictive și anume două bancnote cu nominalul de a câte 50 euro care au fost transmise spre păstrare la SFS de confiscat în folosul statului în conformitate cu prevederile art. 106 CP ca fiind bunuri utilizate în vederea comiterii faptei infracționale, acțiune civilă nu este, cheltuieli judiciare nu sunt, măsură de ocrotire nu a fost aplicată și nu se necesită.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

La fel, instanța de judecată reține că, la etapa urmăririi penale au fost acumulate următoarele probe care au fost puse la baza învinuirii, au fost acceptate de inculpat la etapa semnării acordului de recunoaștere a vinovăției și au fost puse la baza acordului de recunoaștere a vinovăției înaintat instanței de judecată pentru acceptare:

- **denunțul SS al SPF Leușeni-2 a DR Vest – agent principal Serghei Ignat din 30.07.2025 (f.d. 12);**

- **proces-verbal de cercetare la fața locului din 30.07.2025 (f.d. 13-16);**

- **Act nr. 294 din 12.09.2025 – coletul nr. 1592 de primire-predare la păstrare temporară de către SFS a bunurilor recunoscute drept corpuri delictive și/sau a bunurilor puse sub sechestru de la DGUP a CNA al RM (f.d. 17);**

- **proces-verbal de audiere a martorului Ignat Serghei din 31.07.2025 (f.d. 18-20);**

- **proces-verbal de examinare a documentelor din 26.09.2025 (f.d. 30-31);**

- **proces-verbal de recunoaștere în calitate de documente și de anexare la cauza penală din 26.09.2025 (f.d. 32-33);**

- **ordonanță de recunoaștere ca corp delict din 31.07.2025 (f.d. 34);**

- **ordonanță de dispunere a efectuării expertizei tehnice a documentelor din 31.07.2025 (f.d. 35-36);**

- **act de primire-predare din 11.09.2025 (f.d. 37);**

- **raport de expertiză judiciară nr. 406 din 04.08.2025 (f.d. 38-45);**

- **ordonanță de ridicare a înregistrărilor video din 01.09.2025 (f.d. 53);**

- **proces-verbal de ridicare din 01.09.2025 (f.d. 54-55);**

- **plic ce conține un CD-R cu înregistrări video fixate cu camera de corp la 30.07.2025 (f.d. 56);**

- **proces-verbal de examinare din 03.09.2025 (f.d. 57-66);**

- **ordonanță de recunoaștere în calitate de documente și de anexare la cauza penală din 03.09.2025 (f.d. 67-68);**

- **proces-verbal de audiere a martorului Covaș Dorin ***** din 11.09.2025 (f.d. 69-71);**

- **proces-verbal de audiere a martorului Antohi Andrei ***** din 15.09.2025 (f.d. 73-75);**

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 505 Cod de procedură penală al RM și audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în învinuire și vinovăția sa în comiterea acestora, acțiunile căruia instanța le califică în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod penal, adică „coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia”.

În acord cu art. 93 alin. (1) CPP RM, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În corespundere cu art. 101 alin. (1), (2) CPP RM, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context, prin prisma art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, art. 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că, sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prezentul cod, iar art. 95 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilește că, chestiunea admisibilității datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în dosar inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu

martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, *infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.*

Conform art. 51 alin. (1) din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

Potrivit art. 52 alin. (1) din Codul penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.* Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.*

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.* Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.*

Instanța de judecată relevă că în cauza *Kokkinakis vs. Grecia din 25.25.1993*, CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 505 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele incriminate și indicate în acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

Cu referire la necesitatea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la obiectul juridic special al acestei infracțiuni, format din „*coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*”.

La caz, obiectul material al infracțiunii îl reprezintă mijloacele bănești și anume două bancnote cu valoarea nominală de 50 Euro, cu seriile și numerele VB9062289433 și UC9797957893.

Având în vedere raportarea acțiunilor inculpatului la probele administrate și apreciate supra, instanța conchide că fapta inculpatului a fost demonstrată evident, cu reținerea datei consumării infracțiunii la 30 iulie 2025, iar la caz toate aceste circumstanțe obiective fiind confirmate inclusiv prin declarațiile inculpatului, dar și ale martorilor și probelor materiale administrate.

Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă

prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile prin acțiunile inculpatului **Fîntînaru Andrian *******. Or intenția directă a făptuitorului se înțelege prin *coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*, fapt care a fost recunoscut de inculpat în cadrul audierii sale.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În acest sens, instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

În acest context, instanța de judecată reține că declarațiile martorilor confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului, or aceștia au indicat neechivoc, că anume inculpatul a comis fapta imputată și anume *coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*.

Or, însăși inculpatul **Fîntînaru Andrian ******* a declarat în ședință de judecată că recunoaște faptul că a greșit, s-a luat după cele spuse de către băieți și anume că se rezolvă întrebarea dacă achită suma de 100 euro la vameși și reieșind din faptul că avea o problemă cu documentele, s-a speriat și a dat suma de 100 euro. Credea că se v-a rezolva problema sa cu acele acte, or acest scop urmărea. A mai reiterat că când i s-a întâmplat o problemă cu documentele i s-a comunicat de către persoane terțe că trebuie să dea suma de 100 euro și se rezolvă întrebarea, astfel pornindu-se la muncă s-a speriat și a recurs la acest gest, cu scopul de a nu fi documentat, considerent din care a fost intentat acest proces. Prin urmare susține cele declarate anterior și acordul de recunoaștere a vinovăției, solicitând instanței aplicarea față de sine a unei pedepse cu amenda.

Așadar, instanța conchide că inculpatul a manifestat o deosebită indiferență față de condițiile imperative ale legii, care interzic comiterea unor astfel de acțiuni.

Din punct de vedere al calității de *subiect* al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Așadar, instanța de judecată consideră necesar să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției semnat de părți, iar **Fîntînaru Andrian ******* să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul **Fîntînaru Andrian ******* **a comis infracțiunea constatată, cu vinovăție și în acțiunile sale se atestă prezența tuturor elementelor componenței de infracțiune de care a fost acuzat.**

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui **Fîntînaru Andrian ******* și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.

În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță și motivele de drept invocate, de prevederile art. 325 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului **Fîntînaru Andrian** ***** sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal – *adică coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*, și, prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea acestuia la răspundere penală.

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală al RM, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Iar conform art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală al RM, *sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului **Fîntînaru Andrian** ***** dincolo de orice îndoială rezonabilă. Iată de ce, instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției și va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.

Potrivit art. 24 alin. (2) din Codul de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.*

La stabilirea categoriei și termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 – 77 Cod penal al RM, instanța de judecată ține cont și reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Așadar, în corespundere cu art. 7 Cod penal al RM, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Conform prevederilor art. 75 Cod penal al RM, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-și revizui atitudinea față de valorile sociale și comportamentul față de membrii societății, or, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca prețul pe care trebuie să-l

plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă și excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și re socializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (*adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri*), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor

aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, săvârșită de către inculpat, instanța, conform art. 16 alin. (2) din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

Totodată, instanța de judecată reține că **Fîntînaru Andrian ******* a comis infracțiunea în prezența circumstanței atenuante prevăzute la art. 76 alin. (1) lit. f), (2) din Codul penal – recunoașterii vinovăției, căința sinceră, lipsa antecedentelor penale.

Corelativ, art. 77 din Codul penal al RM stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv. Plenul Curții Supreme de Justiție a RM în Hotărârea „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale” nr. 8 din 11.11.2013, a indicat că, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului (pct. 6)).

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal al RM, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

De circumstanțele în cauză, constată instanța de judecată, s-a ținut cont la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției prezentat instanței de judecată spre aprobare.

Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului **Fîntînaru Andrian ******* de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite de organul de urmărire penală la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției prezentat instanței de judecată spre aprobare.

Conform prevederilor art. 8 Cod penal al RM, *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

Legiuitorul, estimând *in abstracto* pericolul social al infracțiunii incriminate la art. 325 alin. (1) din Codul penal, atât la data comiterii infracțiunii, cât și în prezent se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Instanța subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art. 80 alin. (1) Cod penal al RM, *în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime.*

Luând în considerație faptul că soluționarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, acesta recunoscând în totalitate faptele incriminate și vina sa în comiterea acestora, instanța constată luarea în calcul a regulilor prevăzute la art. 80 alin. (1) Cod penal al RM la aplicarea pedepsei penale.

În acest mod, în speță, se stabilește noua limită de pedeapsă minimă și maximă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80 alin. (1) Cod penal al RM cu modificarea pedepsei cu amendă, în

cuantumul minim de la 333,33 unități convenționale și cuantumul maxim de până la 1 000 unități convenționale.

Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat acceptarea cuantumului pedepsei negociat și acceptat de părți în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, cu tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub forma de amendă în mărime de 1 000 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 50 000 lei, pedeapsă în privința căreia apărătorul nu a obiectat.

Instanța de judecată constată că pedeapsa negociată de **Fîntînaru Andrian ******* cu procuror se încadrează în prevederile legale pentru o asemenea faptă și, respectiv va fi acceptată de către instanța de judecată.

Totodată, instanța subliniază că, în acest caz, inculpatul a manifestat semnele unei căințe sincere față de acțiunile sale, a recunoscut faptele sale de la etapa inițială, a avut un comportament loial și corect în raport cu autoritățile statului și instanța de judecată, dar și nu a mai fost anterior condamnat pentru alte infracțiuni, fiind caracterizat astfel pozitiv în societate în accepția instanței.

Mai mult, instanța reiterează că în privința inculpatului, au fost reținute circumstanțe atenuante și nici una agravantă, care cimentează concluziile instanței în acest sens.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

La rândul său, potrivit art. 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, *în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.*

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

La caz, instanța de judecată reține că, în privința lui **Fîntînaru Andrian ******* la etapa urmăririi penale, la data de 30 septembrie 2025 a fost aplicată măsură preventivă – obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile, care la data emiterii prezentei sentințe este expirată de drept.

Măsură procesuală de constrângere nu a fost aplicată.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul **Fîntînaru Andrian ******* nu se află sub imperiul măsurii preventive.

În acest context, instanța relevă că, conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, *la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.*

Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, *constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.*

Reieșind din conținutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus*

această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin. (1) din același articol.

Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului **Fîntînaru Andrian ******* măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara.*

Instanța menționează că în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate și acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, nu are antecedente penale, iar aplicarea unei măsuri preventive non privative de libertate la momentul emiterii sentinței, va avea doar ca scop eventual și responsabilizarea acestuia în fața instanțelor ierarhic superioare, în cazul în care prezenta sentință va fi atacată.

Acțiune civilă în cadrul examinării prezentei cauze penale nu a fost înaintată.

Cheltuieli judiciare în cadrul examinării prezentei cauzei penale nu au fost invocate.

Cu referire la prevederile art. art. 161-162, 385 alin. (1) pct. 13, art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

Cu referire la corpul delict mijloacele bănești ce reprezintă 2 (două) bancnote cu nominalul de 50 euro cu seriile și numerele VB9062289433 și UC9797957893, care au fost transmise Serviciului Fiscal de Stat pentru păstrare, procurorul în cadrul dezbaterilor judiciare a solicitat confiscarea acestora în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la corpurile delict.*

Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 158 alin. (1), Cod procedură penală, *„Corpuri delictive sînt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.*

Subsecvent, art. 158 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că, *„Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar”.*

Potrivit alin. (3) al aceluiași articol: *„Obiectul poate fi recunoscut drept corp delict în următoarele condiții: 1) dacă, prin descrierea lui detaliată, prin sigilare, precum și prin alte acțiuni întreprinse imediat după depistare, a fost exclusă posibilitatea substituirii sau modificării esențiale a particularităților și semnelor sau a urmelor aflate pe obiect; 2) dacă a fost dobândit prin unul din următoarele procedee probatorii: cercetare la fața locului, percheziție, ridicare de obiecte, precum și prezentat de către participanții la proces, cu ascultarea prealabilă a acestora”.*

În același context norma art. 106 alin. (1) și (2) Cod penal stabilește faptul că *„Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv,*

se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deținute contrar dispozițiilor legale; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.”

Soluția cu referire la corpurile delictelor, la caz mijloacele bănești a constituit obiect de negociere între părți în cadrul acordului, iar limitele acesteia, vin a fi conforme cadrului legal specificat supra.

Astfel corpurile delictelor: - mijloacele bănești ce reprezintă 2 (două) bancnote cu nominalul de 50 euro cu seriile și numerele VB9062289433 și UC9797957893, care au fost transmise Serviciului Fiscal de Stat pentru păstrare, după definitivarea sentinței de confiscat în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal cu trecerea acestora în folosul statului.

În contextul celor expuse și a probelor cercetate sub toate aspectele, complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile art. 64, 80¹ alin. (1) din Codul penal, art. art. 157-162, 340, 384-389, 392-395, 397, 509¹ și 437 alin. (1) pct. 1²) din Codul de procedură penală al RM, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat dintre **Fîntînaru Andrian ***** și procuror.**

Se recunoaște vinovat **Fîntînaru Andrian ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei norme, prin aplicarea art. 80 alin. (1) din Codul penal, i se stabilește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1 000 (una mie) unități convenționale, echivalentul a 50 000 (cincizeci mii) lei.

Fîntînaru Andrian ***** este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se aduce la cunoștință condamnatului **Fîntînaru Andrian ******* că în caz de eschivare cu rea-voință de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se aplică în scopul asigurării executării pedepsei în privința lui **Fîntînaru Andrian ******* măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi țara*, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a prezentei sentințe.

Corpurile delictelor: - mijloacele bănești ce reprezintă 2 (două) bancnote cu nominalul de 50 euro cu seriile și numerele VB9062289433 și UC9797957893, care au fost transmise Serviciului Fiscal de Stat pentru păstrare, după definitivarea sentinței de confiscat în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal cu trecerea acestora în folosul statului.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs de către procuror, inculpat sau apărătorul acestuia în termen de 15 zile de la pronunțare, doar în partea erorilor procesuale și măsurii de pedeapsă stabilite, la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

***Președintele ședinței,
Judecător***

Maria Ganganu